

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 543/2498

พระภิกษุเรื่อง วงษ์วิจารณ์ โจทก์ สมเด็จพระวันรัต สังกนายนที่ 1 กรมการศาสนาที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 282, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.วิ.อ. มาตรา 220

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลล่างฟังว่าถ้อยคำที่โจทก์กล่าวอ้างว่าเป็นคำหมิ่นประมาทโจทก์นั้น ไม่มีความหมายเป็นถ้อยคำที่ใส่ความโจทก์ โจทก์ฎีกาว่า ถ้อยคำนั้นมีความหมายเป็นอีกอย่างซึ่งเป็นความหมาย+เป็นคำหมิ่นประมาทโจทก์เช่นนี้ เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

คำพิพากษา

คดีนี้ขึ้นสู่ศาลฎีกาจะเพาะข้อหาว่าจำเลยสมคบกันโฆษณาหมิ่นประมาทโจทก์ ขอให้ลงโทษศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่า ประกาศของจำเลยใช้คำว่าต้องอธิกรณ์ น่าจะหมายความว่าโจทก์ต้องหาหรือต้องเรื่องราวมากกว่าที่จะหมายความว่าโจทก์ต้องโทษ จึงไม่เป็นการใส่ความจำเลยกระทำตามหน้าที่ไม่ได้มีเจตนาร้ายต่อโจทก์จึงมีคำสั่งว่าคดีโจทก์ไม่มีมูลอันควรรับไว้พิจารณา โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกาปัญหาข้อกฎหมาย ศาลฎีกาเห็นว่าฎีกาโจทก์ข้อ ๑. ที่ว่าการพิจารณาพะยานหลักฐานในชั้นได้สวนมูลฟ้องกับชั้นพิจารณามีขอบเขตต่างกันอย่างไรนั้น ไม่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ขัดแย้งและตรงกับประเด็นฎีกาข้อ ๒. ว่าการโฆษณาหมิ่นประมาทจำต้องมิเจตนาร้ายด้วยหรือไม่จึงจะเป็นผิด ข้อนี้ได้ตรวจดูคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่โจทก์อ้างถึงแล้ว ไม่ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยไว้ดังนั้นฎีกาข้อ ๓. ว่าข้อความที่ว่า "โจทก์ต้องอธิกรณ์ ฉายาปาราชิกฐานคลุกคลีกับมาตุคาม" เป็นหมิ่นประมาทใส่ความโจทก์หรือไม่ข้อนี้เห็นว่าศาลล่างฟังต้องกันมาว่า คำว่าต้องอธิกรณ์หมายถึงถูกกล่าวหาเท่านั้น ไม่ใช่แปลว่าถูกชี้ขาดลงโทษแล้ว จึงไม่ใช่เป็นการใส่ความโจทก์ ที่โจทก์กล่าวว่าความข้อนี้หมายถึงว่าโจทก์เป็นปาราชิกหรือฉายาปาราชิกแล้ว จึงเป็นการเถียงว่าข้อความนี้มีความหมายเป็นพิเศษจากความหมายธรรมดา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง และประกาศที่โจทก์กล่าวหาว่าเป็นการหมิ่นประมาทโจทก์นั้น โจทก์ก็ทราบจนล่วงเลยอายุความแล้วจึงพิพากษาให้ยกฎีกาโจทก์เสีย

องค์คณะ

ตุลยกรณ์พิทาร์ณ · ธรรมบัณฑิต · จักรปาณิสรีศีลวิสุทธิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/543/2498>